

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/8/2019
Identifikačné číslo spisu:	4019200282
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4019200282.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2019, v trestnej veci odsúdeného E. I., o návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a o sťažnosti prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. septembra 2019, 1Ntc/23/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre uznesením zo 16. septembra 2019, sp. zn. 1Ntc/23/2019, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona odsúdeného E. I., nar. XX. K. XXXX v U., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, podmienne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní desať rokov a šesť mesiacov, ktorý mu bol uložený na podklade rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2015, č. k. 1Ntc/27/2015-25, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2016, sp. zn. 4Urto/5/2015 a ktorý toho času vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, na podklade uznesenia Krajského súdu v Nitre zo 17. decembra 2016, č. k. 1Ntc/25/2016-39. Podľa § 68 ods. 1 veta prvá Trestného zákona, určil skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov, v rámci ktorej odsúdenému uložil povinnosť v zmysle § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona, neodkladne zamestnať sa v skúšobnej dobe a preukazovať počas jej plynutia probačnému a mediačnému úradníkovi zdroj svojich príjmov. Podľa § 68 ods. 1, veta druhá Trestného zákona, odsúdenému nariadil probačný dohľad vo výmere 3 (troch) rokov a v rámci neho mu ustanovil podľa § 51 ods. 3 Trestného zákona, zákaz pohybu a pobytu mimo územnosprávneho obvodu okresu Levice. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona, nariadil odsúdenému kontrolu technickými prostriedkami, a to osobným identifikačným zariadením a zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby v zmysle § 4 a § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Proti uzneseniu krajského súdu zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len „prokurátor“), ktorú odôvodnil podaním doručeným 11. októbra 2019. Sťažnosť odôvodnil tým, že podľa jeho názoru nebola v tejto veci splnená jedna z podmienok prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, a to že možno od neho očakávať, že povedie riadny život. Z odpisu z registra trestov odsúdeného vyplýva, že bol doposiaľ 17-krát odsúdený za rôznu trestnú činnosť. S výnimkou odsúdenia Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 5T/55/2012 z 28. mája 2012, mu vo všetkých prípadoch bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov s použitím § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného E. I. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2015, sp. zn. 1Ntc/27/2015 - 25 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 26. januára 2016, sp. zn. 4Urto/5/2015.

Najvyšší súd ako súd nadriadený (§ 192 a nasl. Trestného poriadku), po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu je prípustná (§ 417 ods. 3 Trestného poriadku), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku).

I. Ak došlo k uznaniu rozhodnutia súdu iného štátu, či už podľa Trestného poriadku alebo podľa zákona č. 549/2011 Z. z. v znení zákona č. 344/2012 Z. z., podmienky pre podmiennečné prepustenie sa vždy posudzujú podľa Trestného zákona (Slovenskej republiky), nie podľa práva štátu, ktorého rozhodnutie sa po jeho uznaní vykonáva (štátu pôvodu).

II. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je potrebné i v prípade uvedenom v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017).

Podľa uznesenia Ústavného súdu SR zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 53/2008, zmysel podmiennečného prepustenia je potrebné chápať nasledovne: „zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pokiaľ všeobecný súd prihliadne na okolnosť, že nie je zabezpečená podmienka budúceho riadneho života sťažovateľa, je to výlučne iba vecou jeho uváženia, ak dospel k záveru, že doterajší výkon trestu odňatia slobody neodstránil charakterové vlastnosti, ktoré sťažovateľa viedli k páchaniu závažnej trestnej činnosti.“.

V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. novembra 2009, sp. zn. III. ÚS 154/09, „všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody.“.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím vzorným správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu

odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Prvostupňový súd v napadnutom uznesení skonštatoval, že vzhľadom na trest odňatia slobody, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt, rozsudkom Krajského súdu v Nitre, bolo potrebné ustáliť delikty v bode 1 a 2 ako zločiny aj podľa Trestného zákona Slovenskej republiky. K splneniu formálnej podmienky o výkone dvoch tretín nepodmienečného trestu z celkového výkonu trestu odňatia slobody 10 rokov a 6 mesiacov, vzhľadom na začatie výkonu trestu 27. mája 2012, a teda po výkone siedmich rokov trestu došlo 27. mája 2019. Na podklade návrhu odsúdeného uznesením zo 16. decembra 2016, sp. zn. 1Ntc/25/2016, došlo vzhľadom na súhlasné stanovisko riaditeľa ústavu a priaznivé stanovisko prokurátora k preradeniu odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa hodnotenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je zrejmé, že po zmene zaradenia odsúdeného do výkonu trestu dodržiava ústavný poriadok, zachováva zásady slušného správania, po tomto rozhodnutí bol trikrát disciplinárne odmenený s mimoriadnym povolením návštevy. Voľný čas sa snaží využívať zmysluplne, je zaradený na pracovisko mimo ústav, pracovnú morálku má na požadovanej úrovni. Odsúdenému je poskytovaný individuálny prístup zameraný na posilňovanie a umocňovanie plnenia si povinností a odpútanie sa od konzumnej orientácie zmýšľania, plní ciele programu zaobchádzania. Riaditeľ ÚVTOS E. I. odporúčal podmienečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí 12. júla 2019 doplnil uloženie ďalšej písomnej pochvaly za plnenie si pracovných povinností.

Podľa názoru krajského súdu odsúdený svojím správaním preukázal polepšenie a splnil prvú z materiálnych podmienok uvedenú v § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Prvostupňový súd ďalej zaujal stanovisko k druhej materiálnej podmienke podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, t. j. o možnosti, že sa od odsúdeného dá očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z odpisu z registra trestov obvineného zistil, že od roku 1984 sa v relatívne krátkych časových úsekoch opakovane dopúšťal trestnej činnosti prevažne majetkového charakteru, na podklade uznávacieho rozsudku sa dopustil závažného deliktu po vlámaní sa do domu iného a napadnutí 81-ročnej ženy pripútanej na lôžko, ktorej spolu s ďalšou osobou znemožnil verbálnu obranu a odcudzil šperky, mince a ďalšie predmety, zároveň sa s ďalšou osobou dopustil krivého obvinenia inej osoby. Súd vzal do úvahy, že obvinený na podklade priaznivého hodnotenia riaditeľa trest vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v jeho neprospech vyznieva časté opakované odsúdenie a závažnosť ostatného deliktu. Vyslovil názor, že vyhodnocovanie druhej materiálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona nemožno za súčasného právneho stavu a priori vykladať tak, že ak obvinený v minulosti často páchal trestnú činnosť, nie je možné v jeho prípade vzhľadom na skôr negatívnu prognózu resocializácie rozhodnúť o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Nejde totiž o zákonnú prekážku podľa § 67 ods. 3 Trestného zákona. Zohľadnil zmenu právneho režimu pri podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody prijatím zákona č. 78/2015 Z. z. a následne rozhodol v súlade so všetkými zásadami trestného konania. S poukazom na vykonané dôkazy mal krajský súd za to, že obvineného bolo možné podmienečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného určenia skúšobnej doby v zmysle § 68 ods. 1 Trestného zákona v trvaní piatich rokov, uloženia povinnosti neodkladne sa zamestnať, v skúšobnej dobe preukazovať zdroj svojich príjmov, uloženia probačného dohľadu, zákazu pobytu a pohybu mimo územnosprávny obvod okresu Levice, s posilnením tohto inštitútu nariadením kontroly technickými prostriedkami, a to jednak osobným identifikačným zariadením a zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby v zmysle § 4 a § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov. Zaujal názor, že prísne podmienky počas určenia skúšobnej doby a probačného dohľadu, pri kontrole technickými prostriedkami by mali u obvineného dosiahnuť efekt prerušenia vedeného života a páchania protiprávnej činnosti, ktorý cieľ možno dosiahnuť rešpektovaním účinnej právnej úpravy pobytom na slobode, za prísnej regulácie

správania sa odsúdeného.

Prokurátor rovnako ako v podanej sťažnosti sa vzhľadom na predchádzajúcu trestnú činnosť odsúdeného v priebehu prvostupňového konania vyslovil nesúhlasné stanovisko s podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru prokurátora resocializačná prognóza je totiž nepriaznivá. Odsúdený sa v zmysle rozsudku Krajského súdu vo Viedenskom Novom Meste dopustil lúpeže na bezbrannej osobe vyššieho veku, konanie hodnotil ako brutálne, možnosť nápravy nehodnotil priaznivo.

Najvyšší súd sa v súvislosti s hodnotením materiálnej podmienky na vydanie rozhodnutia o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, a to že podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona či možno od odsúdeného E. I. očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, taktiež stotožňuje s názorom prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre a prvostupňového súdu o závažnosti spáchaných trestných činov, uznaných rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2015, sp. zn. 1Ntc/27/2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2016, sp. zn. 4Urto/5/2015, za spáchanie ktorých bol odsúdenému rakúskymi súdmi uložený trest vo výmere desať rokov a šesť mesiacov. Odsúdený sa v zmysle uznaného rozsudku okrem iného, dopustil v bode 1) zločinu ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 3. prípad rakúskeho Trestného zákonníka a v bode 2) zločinu krivého obvinenia podľa § 297 ods. 1, 2 veta rakúskeho Trestného zákonníka, a to tak, že sa v spolupáchateľstve s ďalšou osobou 1. mája 2012 v Laxenburgu vlámal cez pivnicu a bezpečnostné dvere do obytného domu 81-ročnej E. L., pripútanej na lôžko a vyžadujúcej si opateru, v dome nachádzajúcu sa I. J. vytiahol z postele, lepiacou páskou jej spúťali ruky, nohy, hornú časť tela, zapchali jej ústa a privlastnili si šperky a mince v celkovej hodnote minimálne 96.678,- eur a šperky a mince v hodnote 1.680,- eur, hotovosť vo výške 100,- eur a kovové náramkové hodinky v hodnote 150,- eur.....".

Taktiež je nepochybné, že odsúdený sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti, a teda sú prítomné prvky recidívy, o čom svedčí odpis z registra trestov, v ktorom je evidovaných jeho predchádzajúcich 17 odsúdení, zväčša za majetkovú trestnú činnosť, i keď sa už v súčasnosti v súvislosti s niektorými odsúdeniami na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, a teda odsúdenia sú mu zahladené.

Na druhej strane však bolo potrebné zohľadniť vyššie popísané priaznivé hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou k návrhu na podmienené prepustenie z 26. júna 2019, ÚVTOS-hod-600/23-2019, podľa ktorého bol odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody trikrát disciplinárne odmenený, dňa 30. novembra 2018 mimoriadnym povolením návštevy za plnenie pracovných povinností a tiež 12. júla 2019. Riaditeľ ústavu resocializačnú prognózu podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania hodnotil ako menej priaznivú (opakovane súdne trestaný, spáchaný zločin, sociálne neukotvený, základné vzdelanie, ústavná výchova, časté požívanie alkoholu, experimentovanie s drogami). Záverom hodnotenia však riaditeľ skonštatoval názor, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúča ho podmienenčne prepustiť.

Najvyšší súd v súvislosti s obmedzeniami uloženými prvostupňovým súdom v spojení s podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, § 68 ods. 1 Trestného zákona upriamuje pozornosť na to, že medzinárodné dokumenty považujú restoratívne prístupy čoraz častejšie za legitímne, ak nie lepšie prostriedky dosahovania spravodlivosti. Medzinárodné trendy totiž vyvíjajú tlak na národné legislatívy a smerujú k rozvoju trestnej politiky založenej na princípoch restoratívnej justície. Významnými medzinárodnými dokumentmi v tejto oblasti sú:

- odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy č. (99)19 týkajúce sa mediácie v trestných veciach (Recommendation No REC (99)19 concerning mediation in penal matters,

- rezolúcia OSN č. 2002/12 o základných princípoch využívania programov restoratívnej justície v trestných veciach (Resolution 2002/12 of the Economic and Social Council of the United Nations on basic principles on the use of restorative justice programmes in criminal matters),

- odporúčanie Rady Európy č. (2006)2 týkajúce sa európskych väzenských pravidiel (Recommendation No. REC (2006) 2 concerning the European Prison Rules).

Podľa čl. 3 Rezolúcie OSN č. 2002/12 o základných princípoch využívania programov restoratívnej justície v trestných veciach, restoratívnym výsledkom je dohoda dosiahnutá ako výsledok restoratívneho postupu. Restoratívne výsledky zahŕňajú reakcie a programy (plány), akými sú odškodnenie, náprava, náhrada škody a všeobecne prospešné práce, zamerané na stretnutie (zlúčenie) potrieb jednotlivcov a kolektívu, tak aj zodpovedných strán a nápravy na strane obete a obnovu na strane páchatel'a.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na koncepciu zavádzania alternatívnych trestov do právneho poriadku. Tieto tresty boli chápané najmä ako tresty, nahrádzajúce trest odňatia slobody, pretože tento trest je veľmi často spojený s tzv. „prizonizáciou“, teda negatívnym vplyvom väzenského prostredia na odsúdených a na ich bezprostrednú budúcnosť po prepustení z väzby. Negatívne ovplyvnenie je zjavné nielen u odsúdených s dlhodobým trestom, ale aj v prípade krátkodobých trestov, pobyt vo väzení je totiž vo väčšine prípadov spojený so stratou zodpovednosti odsúdeného za seba samého, za svoje chápanie a za svoju budúcnosť. Odsúdený po prepustení z väzenia v určitej miere stráca schopnosť žiť na slobode bežným spôsobom života, stráca potrebné sociálne zručnosti a návyky, čo môže viesť k tzv. syndrómu „otáčavých dverí“, podľa ktorého prepustený nie je schopný života v normálnej spoločnosti nezaťaženej kriminálnou minulosťou. V mnohých prípadoch preto začne vyhľadávať taký typ prostredia, ktorý pozná a vie sa v ňom pohybovať, teda niektorú kriminálnu subkultúru. Tým sa pravdepodobnosť ním páchanej pokračovacej trestnej činnosti zvyšuje. Alternatívny spôsob potrestania páchatel'a dnes predstavuje najmä v prípadoch páchatel'om menej závažnej trestnej činnosti hlavnú metódu práce s odsúdeným, hlavným zmyslom alternatívnych spôsobov riešenia trestných vecí je primeraná reakcia na spáchaný trestný čin. Ide predovšetkým o obnovenie vzájomných vzťahov medzi poškodeným a obvineným, osobami z blízkeho sociálneho a rodinného prostredia či snahu o pozitívnu motiváciu obvineného.

V ďalšom najvyšší súd poukazuje na obmedzenia, uložené odsúdenému v rámci probačného dohľadu podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona vo výmere troch rokov, a to kontrolu technickými prostriedkami osobným identifikačným zariadením a zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby v zmysle § 4 a § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 78/2015 Z. z.“). Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 78/2015 Z. z. bol predmetný zákon vypracovaný na poklade Programového vyhlásenia vlády Slovenskej republiky (časť Súdnicstvo, v rámci analyzovania možností zlepšenia situácie v oblasti väznenstva sa rezort spravodlivosti osobitne zamerával na otázku možností ukladania alternatívnych trestov), Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na rok 2014 v súvislosti so Správou pre vládu Slovenskej republiky o návšteve Slovenskej republiky, ktorú uskutočnil Európsky výbor na zabránenie mučenia a neľudského či ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania (CPT) v dňoch 24. septembra až 3. októbra 2013. Cieľom zákona bolo vytvorenie legislatívnych podmienok pre reálne využívanie kontroly dodržiavania najmä súdnych rozhodnutí technickými prostriedkami, so zámerom zlepšenia využívania alternatívnych trestov alebo odklonov v trestnom konaní. Súčasťou návrhu zákona bola tiež realizácia vybraných opatrení Európskeho výboru na zabránenie mučenia a neľudského či ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania (CPT) v oblasti výkonu trestu odňatia slobody a väzby. Ministerstvo spravodlivosti spustilo v roku 2013 projekt Elektronického systému monitoringu obvinených a odsúdených (ESMO), spolufinancovaný z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja prostredníctvom Operačného programu Informatizácia spoločnosti s cieľom naplnenia pôvodných ideí trestných rekodifikácií a zavedenie funkčného systému kontroly technickými prostriedkami, ako aj podpory využívania odklonov a alternatívnych trestov, ako aj rozhodnutí, ktorými sa ukladajú niektoré primerané obmedzenia alebo povinnosti, ako je tomu aj pri podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh zákona vychádzal tiež z Rámcového rozhodnutia Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami (Ú. v. EÚ L 337, 16.12.2008) v znení Rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v.

EÚ L 081, 27.3.2009). Je potrebné tiež zdôrazniť, že kontrola technickými prostriedkami nie je sankčným mechanizmom, ale nástrojom kontroly výkonu zákonom ustanovených rozhodnutí, ktorými sa ukladajú zákazy, povinnosti alebo obmedzenia (sankcie). Zákon sa týka rozhodnutí predstavujúcich vo svojej podstate legálny a legitímny zásah do jeho ústavných práv (napr. obmedzenie slobody pohybu a pobytu, obmedzenie práva na súkromie).

Najvyšší súd je vzhľadom na dĺžku páchatelom vykonaného trestu, ako aj predložené hodnotenia riaditeľa ÚVTOS toho názoru, že podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa probačnému dohľadu, ako aj kontrole technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z. z., ako aj ďalšími povinnosťami, stotožniac sa s právnymi závermi, vyslovenými v prvostupňovom rozhodnutí, dospel k záveru, že tieto opatrenia môžu v súčasnosti u odsúdeného posilniť vedenie riadneho života, uľahčenie sociálnej inklúzie po skončení trestu a prispieť tak k zníženiu pravdepodobnosti recidívy. Zohľadnil tiež poskytnutie možnosti ubytovania zo strany sestry odsúdeného, X. F., ako aj prísľub na prijatie do zamestnania odsúdeného z 10. septembra 2019, od pána S. J., A. I. XXX.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.